

GORENJCI V PARIZU

Članice in člani društva MSBZT Gorenjske smo v maju obiskali Pariz. Tokrat nas je odšlo na pot s turistično agencijo Pisanec iz Škofje Loke kar 41. V petek 16.05 2008 smo se v jutranjih urah dobro razpoloženi zbrali na letališču Jožeta Pučnika v Ljubljani in po opravljenih formalnostih poleteli proti Parizu. Že po dveh urah leta smo bili v državi, katere glavno mesto slovi po prestižu, visoki modi, umetnosti, svetovljanstvu in visokih cenah.

Ogled Pariza smo pričeli z avtobusno vožnjo in manjšimi vmesnimi postanki. Že med vožnjo nas je Franci, vodja našega potovanja seznanil s številnimi zanimivostmi. Izvedeli smo, da v samem Parizu živi že skoraj tri milijone prebivalcev in da je pravih Parižanov vedno manj. Valovi priseljevanja iz bivših francoskih kolonij so vplivali na to, da je Pariz nacionalno zelo raznoliko mesto, mesto različnih kultur.

Najprej smo se zapeljali v predel predmestja, ki ga krasi novi slavolok L'arche. Za moderno francosko četrto La Defense bi lahko rekli, da se spogleduje s sodobno arhitekturo manhattenskega tipa. Krožna vožnja se je nadaljevala mimo številnih pariških znamenitosti, Elizejskih poljan, Eifflovega stolpa, Opere Garnier, Doma invalidov, trga Concorde, Louvra, Sorbone, Slavoloka zmage. Slavolok zmage je največje krožno križišče na svetu, ki povezuje kar 12 avenij. Slavolok je dal zgraditi Napoleon kot spomin na svoje zmage.

Po krajšem oddihu v hotelu smo se z Metrojem odpravili v srce Pariza. Ogledali smo si znamenito cerkev Notre Dame. Znana gotska katedrala izvira iz 13. stoletja in nčkrat lahko sprejme 6000 vernikov. V notranjosti deluje precej temačno in skrivnostno, vendar ji veliko rozetno okno s premerom 13 m daje svojevrstno lepoto in veličino.

Sprehodili smo se tudi do najlepše renesančne palače, do pariškega županstva. Zgodovinsko je bilo tu prizorišče številnih velikih in tudi tragičnih dogodkov. Dan smo zaključili s sprehodom in večerjo v Latinski četrti.

Drugi dan potepanja po Parizu smo pričeli z ogledom znane pariške galerije D'orsay. Nekdanjo železniško postajo so po letu 1987 preoblikovali v galerijo, ki nudi na ogled dela svetovno znanih slikarjev kot so Monet, Renoir, Cezann, Van Goh in Rodin. Poleg razstave slikarskih del so v galeriji razstavljene tudi različne skulpture in dekorativni predmeti. Po ogledu in prvi kavi smo se odpravili v strogi center Pariza na trg Place Vendomme, ki ga krasi Napoleonov steber Austerlitz. Sprehodili smo se tudi mimo prestižne restavracije Ritz, v kateri je imela poslednjo večerjo princesa Diana. V četrti kjer je Opera, ki jo je ustvaril Charles Garnier oče zlate pariške dobe La belle Epoque smo imeli priložnost za obisk »posebnih muzejev«. Vse kar so nudile prestižne veleblagovnice kot so Printemps, Lafayette in Galeries, smo res le ogledovali. Izdelki visoke pariške mode so nas vsekakor privlačili, žal pa veliko manj njihove cene.

Pozno popoldan smo odšli na boemski Montmartre najvišjo točko Pariza. Ime pomeni gora mučenicov. Mi smo jo občutili premočeni do kože, saj nas je ujela močna nevihta. Bazilika Sacre Cour ali kot jo imenujejo bela pariška golobica je vidna iz vsega Pariza. Zgrajena je iz kamna travertina, ki stalno izloča kalcit in z leti pobledi. Po izgradnji je bila deležna velikih kritik, predvsem zaradi svoje kričečnosti, danes spada med največje znamenitosti. Po ogledu cerkve smo odšli na sprehod po umetniški četrti Montmartre. Doživeli smo čarobno vzdušje umetniške četrti in uzrli tudi poulične umetnike, ki rišejo karikature, portretirajo turiste. Kar zlili smo se z uličicami, ki so polne kavarn in manjših

trgovinic s spominki in umetniškimi deli. Nadobudne Gorenjce ne zmoti niti alarm o podtaknjeni bombi. Franci je poskrbel za rujno kapljico, mi pa za slovensko pesem, ki je odmevala tik nad trto, potomko z Lenta, ki raste pod Montmartrom. Poleg Zdravljice smo zapeli še nekaj slovenskih narodnih in privabili poslušalce, ki so bili nad našim petjem navdušeni. Seveda smo razobesili tudi zastavo in vsem povedali, da slovenske medicinske sestre zmoremo marsikaj. Večer smo zadovoljni zaključili še s sprehodom mimo Moulin Rouga.

Zadnji dan našega bivanja v Parizu je bil kljub že nekoliko težkim nogam še kar namenjen ogledom. Še sreča, da obstaja Metro in hitri vlak. Oba smo že skoraj v celoti obvladali, če izvzamemo nedeljski vozni red in še kratek skok na podeželje.

Brez ogleda Eifflovega stolpa ne gre. Žal so si tega ta dan zaželeli tudi drugi turisti. Gneča je bila precejšnja, zabava s prodajalci spominkov »tri za eden« pa toliko večja.

Eifflov stolp je bil zgrajen v letu 1889, ob stoletnici francoske revolucije in je visok 324 metrov. Konstruktor je bil Nemeč Gustave Eiffel. Tudi Eifflov stolp je požel veliko zgražanja, saj so takratni meščani v njem videli le ogromen kup železa. Leta 1909 je le za las ušel rušenju, danes pa si Pariza brez njega skoraj ne da predstavljati. Konstrukcija je sestavljena iz treh etaž. Do prve in druge etaže se lahko pride peš ali z dvigalom, na sam vrh pa samo z dvigalom. Zaradi nepopisne gneče smo se morali zadovoljiti z razgledom iz druge etaže. Vendar kljub temu, smo imeli enkratni razgled po francoski prestolnici. Sledilo je skupinsko slikanje, nato pa vožnja z ladjo po reki Seni in ogled Pariza iz druge perspektive.

Posebno doživetje je tudi tudi sprehod po Elizejskih poljanah. Sprehod po najznamenitejši ulici na svetu, ki je dolga dva kilometra. Prečkanje Aleksandrovega mostu polnega pozlate prevzame slehernega sprehajalca.

Francoska metropola, mesto svetlobe kot ga tudi imenujejo, eno najprivlačnejših in obiskanih mest, dolgi bulevarji, parki, cerkve, reka Sena, vse to in še več je Pariz. Z naštevanjem znamenitosti ne moreš povedati vsega, Pariz je enostavno treba doživeti. Med drugim tudi kavo za katero pred Opero odšteješ 7 evrov. Ali pa je prav to tisto kar daje vsem, ki pridejo v prestolnico, občutek, da se Parižanom nikamor ne mudi. Verjemite, da smo kavo srkali s posebnimi občutki. Ni nam žal. Imeli smo se lepo, z veliko nepozabnimi doživetji. Ivana, hvala lepa za najboljši izbor letošnjega društvenega potepanja. Kam nas bo pot vodila drugo leto, za enkrat še ostaja skrivnost.

Oti Mertelj